

**LITTERATUR**  
+ MISJONEN

NEW LIFE LITERATURE

**35** ÅR

# Sporos

*Såkornet er Guds ord*

Et magasin fra Litteraturmisjonen – nr. 01/2019

**S 4-5** 42 folkegrupper får NT på sitt morsmål for første gang //  
**S 8-11** Les Shehans sterke historie // **S 16** Sommerstevne

## Kjære medarbeider,

I dette bladet kan du lese og bli oppdatert om arbeidet til Litteraturmisjonen. Merk deg invitasjonen til Litteraturmisjonens sommerstevne i juni, se side 16.

Innen utgangen av 2019 er målet at 42 nye folkegrupper skal få Nytestamenter på sitt eget språk - for første gang. Jeg tror dette er større enn vi kan fatte. I dette bladet kan du lese om mennesker som har fått sine liv FORVANDLET av å lese et Markusevangelium de ble gitt, av å lese Johannesevangeliet, og av å være med å korrekturlese Nytestamentet. Guds ord er sannelig levende og virkekraftig

*Det var stor glede da folkegruppen i Sørøst-Asia mottok Nytestamentet for første gang på sitt språk. Tenk, for første gang kan de lese Guds ord på morsmålet sitt! Over 70 % er kristne. De har lengtet og ventet. Se bilder s 1 og s 4. På grunn av sikkerheten kan vi ikke gå ut med navnet på stammen og landet de kommer fra. Mange av de språkene vi jobber med nå, kommer fra områder der de kristne forfølges og betaler en pris for å følge Jesus, og vi må behandle informasjon med forsiktighet.*

I tillegg til trykking av minoritetsspråk, fortsetter vi trykkingen av bibler til Kina, og Nytestamenter på arabisk. Vil du være med å be for arbeidet med å få Guds ord ut der det er vanskelig tilgjengelig?

### Hilsen fra Linda

*«Dere sier: Ennå er det fire måneder til innhøstingen. Men jeg sier dere: Løft blikket og se på markene! De står alt hvite mot høst.»*

Joh 4,35

## LITTERATUR + MISJONEN

### Guds ord til verdens ender

Postboks 3050 3501 Hønefoss

Tlf: 915 43 285

Gavekonto 3991.04.29047

Litteraturmisjonen arbeider aktivt for å spre evangeliet gjennom kristen litteratur; først og fremst bibler og bibeldeler, til steder der det ellers er vanskelig tilgjengelig.

Litteraturmisjonen eier bibeltrykkeriet New Life Literature på Sri Lanka. Vi er en tverrkirkelig organisasjon og medlem av NORME (Norsk råd for Misjon og Evangelisering).

**Styret:** Jan Erik Lehre (styreleder), Reidar Skaiaa, Sven Tore Svendsen, Gunnar Andås, Gunnar Thorstensen, Harald Thomas Endresen, Henning Myckland, Arvid Stenbråten, Linda Askeland, Roar Haldorsen Strat (vara) og Torgeir Henden (vara).

**Utenlandske arbeidere:** Svend Svendsen, Daniel Kort, Kobus van Aswegen

**Administrasjonssekretær:** Arnfinn Holten

**Redaksjonskomité:** Gunnar Andås og Linda Askeland (red)

**Designer/grafisk formgiver:** Øystein Dahl

**Trykk:** New Life Literature, Sri Lanka

# Skatten

*I Matteus 13.44 forteller Jesus om en mann som fant en skatt. Han skjønnte hvor verdifull den var og solgte alt han eide for å skaffe seg den.*

Enhver som holder Bibelen i hendene, holder en slik skatt! Er vi oss det bevisst?

Den er skrevet av mennesker, og ikke alt er enkelt å forstå. Men dens utsagn om seg selv er at gjennom filteret av menneskelig ufullkommenhet er den Guds ord til oss. Ikke bare fortellinger og formaninger, men levende ord, hvor Gud møter oss personlig (Hebr. 4.12).

Bibelen har Jesus som sentrum, Guds sønn og vår redningsmann. En hemmelighet ikke noe menneske i sin religiøse lengsel har kunnet finne på - men som Jesus selv forklarte Nikodemus i deres nattlige samtale (Joh. 3.1-16). Eller som Jesus gjorde for de to Han gikk sammen med til Emmaus. Der la Han ut for dem hva som står om ham også i GT, helt fra Moses og profetene. Etter samtalen sa de to til hverandre: Brant ikke hjertet i oss da Han talte til oss på veien og åpnet

skriftene for oss? (Luk. 24.32). De fikk en erfaring av Jesus som det levende Guds Ord, slik vi også finner det i Joh.1.

Fatter vi hvor stort det er at den allmektige Gud, universets skaper og opprettholder, meddeler seg til oss mennesker, på en måte vi kan forstå, og sier at vi er Hans mest dyrebare skapninger?

Bibelen tegner ikke noe sminket bilde av livet eller av oss mennesker. Men den taler sant. Derfor kan vi kjenne oss igjen - og Gud kan tale til oss der i ulike situasjoner, til trøst, formaning, om fremtid, håp og nytt mot.

I min konfirmantbibel skrev mormor: «Guds ord det er vårt arvegods». Da jeg ble voksen, skjønnte jeg bedre hvilken god hilsen det var. De mange som legger ned tid og krefter, ja sine liv, på å oversette og spre Guds ord, er sterke vitnesbyrd om det samme. Og gledestårer fra mennesker som for første gang kan holde en bibel i sine hender, speiler den skatten Guds levende ord er.

*Henning Myckland*

# 42 FOLKEGRUPPER FÅR NT PÅ SITT MORSMÅL FOR FØRSTE GANG

## OPPDATERING PÅ MINORITETSSPRÅK-PROSJEKTET

*I minoritetsspråk-prosjektet vårt har vi nå trykt og levert ut nytestamenter på syv språk. Vi har nå seks oversettelser til trykking. Vi får inn oversettelser til 13 nye språk i juli, og mot slutten av 2019 er det forventet trykking av ytterligere 16 språk. 42 folkegrupper som får evangeliet på sitt morsmål!*

### UTDELING AV NT PÅ MINORITETSSPRÅK

Det var stor glede da dette folket i Sørøst-Asia fikk Nytestamentet. Bøkene ble båret over grensen og inn i landet i mindre pakker, av trofaste hender. Denne folkegruppen består av rundt 40 000 mennesker fordelt på 180 landsbyer. 70 % av dem er kristne. I arbeidet med å oversette Nytestamentet måtte det først utarbeides skriftsspråk, så dette er første gangen de har noe skriftlig på sitt morsmål. La oss be om at Guds ord skal bære rik frukt i blant dette folket.



Foto: Privat.



Foto: Privat.



# «Dette avsnittet handler om meg!»

*I skrivende stund arbeider vi på trykkeriet med ferdiggjøring av nytestamenter på seks indiske språk som aldri tidligere har hatt Guds ord. Dersom alt går etter planen, skal nytestamentene overleveres ved en sermoni i sør-India i august måned.*



Det er snakk om små språkgrupper som bare teller noen få tusen hver, men likevel er språkene deres så forskjellig fra språkene omkring, at de ikke forstår hverandre. Noen av disse folkeslagene bor helt isolert fra andre grupper, og noen av dem har hverken tilgang til rent drikevann, sanitæranlegg, helsestell eller skoler. De som måtte komme inn på en skole i nærheten, vil ha store problem med å følge undervisningen, siden all undervisning foregår på et fremendt spåk.

Det er ikke bare Bibelen som mangler

på disse språkene. Det har tidligere aldri blitt skrevet noe som helst, så det første som må gjøres er å utvikle skriftspråk. Oversettelses-teamene må lage både ordlister og grammatikk for hvert av språkene de arbeider med.

En kvinne som ble engasjert for å korrekturelese en av oversettelsene, utbrøt plutselig: «men denne boken handler om meg». Etter hvert som hun fortsatte å arbeide seg gjennom teksten ble hun mer og mer overbevist, og før hun var ferdig hadde hun overgitt livet sitt til Jesus. Guds ord er sannelig levende og kraftig.

En av dem som har engasjert seg i oversettelsesarbeidet hører selv til i en av disse språkgruppene. Da han ble frelst, fikk han en brann etter å nå sitt eget folk med evangeliet, men han hadde store problem med å nå inn til dem, ettersom Guds ord ikke fantes på hans eget språk. Han begynte derfor på egen hånd å oversette noen av evangeliene. Men det slo ham etter hvert at selv om han etter lang tid kunne klare å oversette hele nytestamentet, så hadde han ikke penger til å få det trykt. Da han senere kom i kontakt med et oversettelses-team som ville hjelpe ham i arbeidet, opplevde han det som et bønnensvar.

I dag er oversettelsesarbeidet ferdig, og du som har støttet dette, du er det bønnensvaret som har skaffet midlene til å få oversettelsen trykt.



Illustrasjonsfoto

## HAN SENDE ORDET SITT OG HELBREDADA DEI!

ÆIT VITNEMÅL AV AMMU FRÅ ANNADURAI.

**Ammu vart fødd inn i ei Hindu familie. Både mannen og heile famlien hennar var hinduar. Ho hadde god helse, men brått ein dag fekk ho kraftige smerter i magen. Ho oppsøkte eit sjukehus, og etter å ha tatt røntgen, fekk ho vite at ho hadde ein stor svulst. Det var alvorleg. Den måtte fjernast ved ein operasjon, men det ville verte svært dyrt.**

Ho visste ikkje kva ho skulle gjere. Ein operasjon var både vanskeleg og dyr. Familien hennar hadde ikkje så mykje pengar, så ho vart bekymra og trist.

Ein dag gjekk eg gjennom gata hennar for å dele ut nokre Markus evangelie. Med tårer i augene fortalde ho meg om situasjonen sin. Eg trøsta henne med Guds ord og bad henne om å lese heftet som eg gav henne. Eg fortalde også at Jesus Kristus har skapt alt, og at Han kan helbrede utan operasjon. Ammu ville lese evangeliet som eg hadde gitt henne.

Neste søndag kom ho til husmøtet vårt. Vi bestemte oss for å be for henne kvar kveld i husgruppa vår. Gjennom heile veka kom ho til dette bønne-møtet. Etter kvart vart smerta mindre og mindre.

Veka etter gjekk ho til sjukehuset for ein ny helsesjekk. Det vart tatt nye bilete, og til deira store undring kunne dei ikkje finne noko. Dei kunne ikkje tru det. Svulsten som ho hadde tidlegare, viste ikkje på dei nye bileta. Dei spurde korleis dette kunne skje. Det var eit mirakel. Ho svara: Eg har ikkje gjort noko, men Jesus har rørt ved meg og gjort meg frisk. Det var eit utruleg mirakel både for legane og andre. Men for henne var det berre Skaparen som hadde rørt ved henne.

Som eit resultat av dette, tok både ho og resten av familien imot Jesus Kristus som sin frelsar, og dei vart alle døypte. No veks dei i trua ved at dei les Hans ord.

Siden 200  
Litteraturmisjon  
millioner Markusevangeliet  
ulike språk, og distrikt  
Vitnesbyrda om kv  
gjennom sitt ord se  
er mange. Her får d  
kvinner som har m  
sin frelsar og t

## RAPPORT FRA UTEDELING AV MARKUSEVANGELIET

2008 har misjonen trykt 12 markusevangelier på 15 sider, distribuert i India. På grunn av at Gud har gjort seg kjent som han som har gått ut, får du møte to ulike personer som har møtt Jesus som lærer og helbredar.



Illustrasjonsfoto

## EG FANN MIN GUD

### EIT VITNEMÅL FRÅ SARASWATI

**Eg vart fødd og vaks opp i ein Hindu familie. No er eg gift og har fleire born. Mitt ynskje var å verte lukkeleg, men eg hadde ikkje den indre gleda som eg søkte etter. Dagleg tilba eg gudane våre. Eg tok meg alltid godt av familien min, men eg kjende meg likevel einsam. Det var noko som mangla i livet mitt, men eg visste ikkje kva.**

Ein dag eg sat utanfor huset vårt og tenkte på kvifor eg kjende meg så tom og lite glad, kom det ei dame gåande gjennom gata vår. Ho delte ut nokre små bøker. Ho kom til huset vårt også. Ho snakka venleg til meg og spurde korleis eg hadde det. Eg fortalde om min situasjon. Ho hadde medkjensle med meg og gav meg ei bok som heiter «Den Gud som elsker menneska». Ho forsikra meg om at Gud Jesus vil gi meg fred og glede. Eg tok boka og byrja å lese fyrste kapittel, andre kapittel, tredje kapittel og så etter kvart heile boka. Etttersom eg las, gjekk det opp

for meg kva det var eg mangla, det var Gud Jesus. Eg bad til Ham. Han hørde bønna mi og gav meg ein fred som eg tidlegare aldri hadde opplevd.

Eg måtte få tak i dama som gav meg denne boka og fortelje kva som skjedde med meg. Neste veke kom ho tilbake til landsbyen vår, og eg sprang for å møte henne og fortelje at Jesus hadde gitt meg fred, og at eg gjerne ville vite meir om Ham. Ho var så glad for å høyre dette, at ho gav meg eit nytestamente. Frå den dagen av byrja eg å gå til kyrkja, og Jesus gjorde meg til eit barn av den levande Gud. Eg har no vorte døypt og veks stadig i Herren.

Eg møter motstand frå heile familien, men eg er sterk nok til å tåle det, for eg har funne min Gud. Han er med meg, og Han vil beskytte meg. Eg vil halde fram å vitne til familie og vener, slik at dei også kan få lære å kjenne Jesus som sin Gud.



*Shehans mor var den første i området som ble frelst. Huset deres lå 500 meter fra denne stranden. Foto: Privat*

## -Vi var den første kristne familien i vårt distrikt

**Shehan vokste opp i et strengt buddhistisk hjem på Sri Lanka. Horoskopet fortalte at han skulle bli buddhistmunk. Familien var fattige og gikk ofte til sengs uten mat, moren var svært syk med hjerteproblem. Hjemmet deres skulle auksjoneres bort fordi de ikke greide å betale lånet. Moren hadde ikke engang penger til å kjøpe gift, da hun planla å ta sitt eget liv». Heldigvis stopper ikke historien her.**

I 2016 krysses veiene til Manghild Thorstensen og den unge mannen fra Sri Lanka, på et møte i Volda. Hun får høre hvordan Shehan og familien blir kjent med Jesus, og livet deres får en helt ny retning.

Magnhild og mannen Gunnar har vært med i arbeidet ved NLL-trykkeriet på Sri Lanka helt fra starten av. De var involvert i en utdeling av 200.000 Johannes-evangelier sør i landet, for over 25 år siden. Siden den gang har tusener av mennesker i området blitt frelst, blant dem mange buddhistmunker, noe som førte til stor forfølgelse og flere pastorer drept. Mange menigheter har blitt grunnlagt.

«Å høre denne unge mannen fra Matara sør på Sri Lanka, fortelle sitt vitnesbyrd, var som en hilsen fra Himmelen, der Gud minte meg: 'Kast ditt brød på vannet, i tidens løp skal du finne det igjen',» sier Magnhild.





Shehan  
som niåring.  
Foto: Privat

### Shehan forteller:

«Gud er god! For 16 år siden åpenbarte Han seg for vår familie

I 1999 var jeg 9 år og gikk i 4. klasse. Vi la oss ofte sultne, men overlevde på et vis. Tårene rant ustoppelig fra min mors øyne. Hun gjorde alt hun kunne for å gi oss nok mat, og god utdanning, men hun var hjemmeværende og hadde ingen inntekt. En dag ble hun syk. Jeg var for liten til å forstå hva som skjedde, men jeg forstod at det var svært alvorlig.

Mor hadde en sterk vilje, og hun ville ikke forlate sine tre sønner alene i verden. Alle pengene gikk til medisiner. Banken truet med å selge huset. Vi var virkelig helt på bunnen. Det kostet 3,5 rupi (20 øre) for et brød, noen ganger greide mor å skrape sammen 3 rupi, men fordi 50 cent manglet, måtte vi legge oss sultne. Jeg hadde én shorts, én skjorte og ødelagte sko gjennom et helt skoleår. Jeg ble mobbet fordi jeg var så fillete.

Mor hadde ikke engang råd til gift, da hun var så langt nede at hun ville ta sitt liv. En dag tok hun oss med til en bro midt i byen, planen var å hoppe i vannet og dø. Men hun ombestemte seg, og vi dro hjem. Besteforeldre, naboer og andre tenkte at det ville være en velsignelse for vår familie å ofre en sønn til tempelet. Jeg var den utvalgte.

Slik var situasjonen da mor en dag ble tatt med til et bønnemøte. Hun nektet å gå inn, men stod på utsiden og hørte alt som ble sagt. Plutselig gav predikanten en profeti om henne. Ingen der kjente til hennes situasjon. Mor ble nysgjerrig og gikk inn. Hun sa til Gud 'om du er virkelig, hjelp meg, vær så snill!' Hun kjente en ild komme ovenfra og dekke henne. Hun besvimte etter bønningen, og da hun våkent opp, var hun helt frisk. Alle i familien ble frelst like etter, og planen om at jeg skulle ofres til tempelet som munk ble skrinlagt. Mange av våre venner og andre i vårt nærmiljø ble rasende. Når mor fortalte at hun var blitt frisk, ville de ikke høre. Å offentlig konvertere til en annen religion ble sett på som et av de største svikene i vårt samfunn. Men min mor fortsatte å snakke om Jesus

*Jeg har så mange drømmer... i henhold til Fil. 4, 13, så er ingenting umulig for Gud, som gir oss styrke, sier Shehan Kolambage. Foto: Privat*



og sin helbredelse. Det førte til at alle våre venner og naboer snudde ryggen til oss.

Vi lærte å be, og så at det skjedde mirakler i livene våre når vi gjorde det. Et av de store miraklene var at vi klarte å beholde huset. Min mor var brennende, og veldig modig. Ingenting kunne stoppe henne, hun delte frimodig evangeliet. Vi var den første kristne familien i vårt distrikt. Så begynte forfølgelsen:

Huset vårt ble tent på. Vi ble steinet to ganger, vinduene ble knust og det ble

store ødeleggelser i hagen. Vi fikk trusler både over telefon og i brev. Vi ble isolert. Vi ble offentlig uthengt.

Når lærerne fikk vite at vi hadde blitt kristne hengte de meg ut foran resten av klassen, og de prøvde å hindre meg fra å ta eksamen. Likevel, midt i denne forfølgelsen ble vi stadig sterkere i troen.

26. desember 2004 vil for alltid bli husket på Sri Lanka. Den dagen landet ble rammet av tsunamien. Gud reddet oss, selv om vi bor svært nærme sjøen. Huset

vårt ble til en flyktningeleir for mange av de som tidligere hadde forfulgt oss. Mor behandlet alle godt, hun tilberedte mat og serverte mer enn 200 mennesker, og hun delte Guds ord med dem. De erkjente at de hadde behandlet oss dårlig, og at hun likevel var god mot dem. Det var en fin måte å leve ut Guds kjærlighet på.»

Shehan forteller videre hvordan Gud ledet ham i ulike posisjoner både innen sport, der han ble en utøver på nasjonalt nivå, og i skolesammenheng. Etter en tung periode i livet, innviet han seg på nytt til Gud. Han hadde denne stadige lengselen etter å høre Guds stemme og være i Hans nærvær. Og leve i Guds plan med sitt liv. Han kom inn i et internasjonalt ungdomsprogram og fikk mulighet til å reise til Kenya, Tanzania og Norge, som han hadde drømt om siden han var 10 år.

Senere fikk han stipend til å gå Folkkehøyskole i Førde. Nå studerer han i Volda, og takker Gud for alle miraklene, for evig liv, og for at Han hadde en plan for ham – selv før han ble født.

«Jeg har så mange drømmer, og en dag vil jeg bli sosialarbeider. Jeg vil starte en organisasjon som hjelper barn i ulike lokalsamfunn med fredsarbeid, og så vil jeg dele evangeliet. I henhold til filippene 4,13, så er ingenting umulig for Gud, som gir oss styrke.»

*Shehan Kolambage*

## BE FOR:

- *Ledelsen ved trykkeriet:*
  - Nanda Lal Wijesinghe
  - Gihan Abeysingha
  - Shihan Anandam
  - Svend Svendsen
  - Daniel Kort
  - Dinesh Perera
  - Kobus og Janet Aswegen

## BE OM:

- *God tilgang på nye og dyktige arbeidrarar*
- *God tilgang på oppdrag*
- *Godt arbeidsmiljø*
- *Frelse for arbeidarane*
- *Nye maskiner*
- *Visdom for styret*

## TAKK FOR:

- *Vår nye leder Nanda Lal Wijesinghe*
- *Gudsordet som går ut til stadig nye folkegrupper*
- *Tusenvis av menneske som får litteraturen og opplever frelse.*
- *Styret i Litteraturmisjonen*
- *Styret i New Life Literature*

Projektorar, møteromsutstyr  
eller tolkesystem?

*Gunnar Andås*

- ein leverandør som bryr seg  
gunnar@andaas.com / 70 07 85 11 / www.andaas.com

## «Følg meg»



**Hva mente Jesus da Han sa: «Følg meg?» Jesus sa dette til disiplene da Han kalte dem, og ville vise dem Faderens plan. Det tok ikke lang tid før de forstod at dette betydde alt eller ingenting. Deres liv ville bli totalt forandret.**

Etter at Jesus døde og stod opp i igjen, spurte Han Peter: "Elsker du meg?" og rett etter sa Han: "Følg meg."

Hvordan ser dette ut i dag? Vi er fortsatt kalt til å følge Jesus. Det har konsekvenser for alle områder av livene våre. Det er ikke en plikt, men et naturlig resultat av at vi elsker Ham.

Johannes skriver i Åpenbaringen 2 mye positivt om menigheten i Efesus, men de hadde tapt det viktigste: den første kjærligheten til Jesus. Det å gjøre det gode for Gud er ikke nok.

Kjærligheten til Herren må være drivkraften i alt vi gjør – også trykking av bibler. Det gjør meg ydmyk å vite at dette Gudsordet som vi trykker, gir håp og evig liv til mennesker.

Uansett om vi er små, kan vi få stor innflytelse i Guds rike.

Vi kan også se hvordan Han gradvis forbereder oss. Vi samarbeider med organisasjoner som er overgitt til å nå ut til mange mennesker. Herren har gitt oss et godt team på NLL. Den største utfordringen akkurat nå er oppgradering av pressene og maskinene våre. De er gamle og trenger mye vedlikehold for å holde tritt med kravene. Dette er første gang i løpet av de siste 10 årene, at vi må takke nei til ordrer, på grunn av kapasitetsproblemer.

Vi ser kaos og uro over hele verden. Samtidig ser vi at Herren arbeider for å frelse det som kan bli frelst. Og vi er kalt til å være en del av det!

Men alt begynner med å elske Herren av hele vårt hjerte, hele vår sjel og vårt sinn, og vår neste som oss selv. Da vil vi med glede gjøre det gode, enten det er å be, oppmuntre, gi eller gå.

*Daniel Kort.*



## Hvem er vi, og hva er vår oppgave?

**Dette er et spørsmål som kommer opp i tankene når jeg tenker på misjonstrykkeriet her på Sri Lanka.**

Vi er selvsagt et trykkeri som skal ha en forsvarlig forretningsdrift, men vårt motto er «å tjene de som tjener», og gjennom det være med å fullføre misjonsbefalingen. Slik sett har vi et mye større ansvar enn å drive et trykkeri.

Jeg kom inn som leder ved trykkeriet i 2018, og det er alltid mange hinder og utfordringer som en må ta tak i ved lederskifte. Fra min tid som idrettsmann husker jeg at treneren sa at vi ikke skulle tenke på det hinderet vi nettopp hoppet over, ei heller bekymre oss over det neste, men være opptatt av hvor raskt vi kunne nå målet. Det er en god tankegang også i vårt virke.

Vi hadde en del vansker i begynnelsen av året, men likevel var vi i løpet av 2018 i stand til å levere omkring 175.000 bibler, 42.000 nytestamenter, 365.000 andre kristne bøker, 630.000 Markusevangelier og 11.500 eksemplar av boken «Mannen som forandret verden» (Jesu liv).

Alt ble levert i tide, og mottakerne var godt fornøyd med kvaliteten. Vi opplevde likevel at vi måtte si fra oss oppdrag fordi vi ikke hadde kapasitet. Med flere trykkpresser stående på golvet skulle man kanskje tro at kapasiteten var svært god, men hver av pressene er funksjonelle på hver sine størrelser, og alderen på mange av disse pressene gjør også at vi må beregne tid både til vedlikehold og reparasjoner. Nyere maskiner har gjerne også i utgangspunktet høyere trykkhastighet. Vi skulle derfor gjerne sett at vi kunne fornye en del av maskinparken.

Med så stor aktivitet, har vi også hele tiden utfordringer med å ha nok gulvplass. Akkurat nå har vi store mengder ferdige bøker stående rundt i produksjonlokalet, de venter på å bli sendt til ulike deler av verden. Dersom vi skal øke produksjonen, har vi derfor også bruk for mer plass, både for maskiner, papirlager og lagring av ferdige produkt. Tanken har vært drøftet om vi skal legge inn en ekstra etasje over bokbinderiet.

Det mangler ikke på utfordringer. Vår drøm er at vi skal mer enn doble produksjonen i løpet av de neste årene, slik at vi også kan levere biblene raskere enn vi gjør nå. Vi ser at mange nasjoner hungrer etter gode nyheter og Guds ord. Tiden heretter er kort, og vi må handle raskt. Skal vi kunne klare dette, er vi avhengig av støtte fra andre som deler vår visjon. Vi trenger støtte både til å få trykt Guds ord, men også å skaffe bedre maskiner og å utvide våre produksjonslokaler. Dette er en god investering i Guds rike.

Men mest av alt, vil vi be dere stå sammen med oss i bønn. Må Gud velsigne dere!

**Nanda Lal Wijesinghe**

Daglig leder ved New Life Literature



Foto: Privat.

# Ord som forvandler



Den gamle åndemaneren Rautaba. Foto: Privat.

**På Litteraturmisjonens stevne på Hermon høyfjellssenter sist sommer, var Ingjerd og Sigmund Evensen fra Wycliffe med som talere. Det ble en sterk og gripende opplevelse for de som var tilstede. Evensens erfaringer fra Papua Ny-Guinea er både en solskinnshistorie om hvorledes Guds ord skapte gjennomgripende forandring blant umanakaina-folket, men også en historie om store utfordringer og tapet av en nyfødt sønn, Ketil, 24 timer gammel.**

Med tillatelse fra Sigmund, forfatter av boken «De skjulte ordene», gjengir vi her vitnesbyrdet til stammehøvdingen Rautaba i landsbyen Bonenepi:

«Det er vår Far Gud som har velsignet oss. Før drepte vi hverandre, men nå som Bibelen har kommet, tar vi oss av hverandre.»

Og Sigmund skriver videre: «Det at den gamle åndemaneren Rautaba har blitt en

kristen var et under i seg selv. Han kunne ikke lese eller skrive, men ofte kom han for å høre på når vi oversatte. Han kunne sitte i timevis bak ryggen på oss uten å si et ord. Men da vi oversatte om himmelen i Johannes' åpenbaring, kunne han ikke dy seg. «Dette må de andre også få høre om,» sa han.

Rautaba har mye å fortelle fra sitt gamle liv, men det han liker å prate mest om, er det som skjedde med ham da han ble en kristen. «Det var nevøene mine som sa at jeg skulle komme. De spurte meg: «Onkel, hvem tror du på?» Så fortsetter han: «Jeg tenkte og så svarte jeg: «Jeg tror på Jesus». Og etter en lang stund spurte de: «Tror du på noe annet også?» Da svarte jeg: «Jeg tror på vår Far Gud.» Deretter gikk vi ned til elva og presten døpte meg.». Da jeg ble døpt, var det som om alle de tunge tankene mine ble borte. Jeg tenkte bare på Jesus og så sa jeg til meg selv:«- Dette er det gode livet de har snakket om.»



## Hilsen fra familien Janet og Kobus Aswegen:

**Forbindelsen med NLL og Litteraturmisjonen har vært en velsignelse fra Gud, både for arbeidet med bibeloversettelse i Sør-Asia, og for oss som en familie.**

Da vi for tre år siden kom til Sri Lanka, var vi i en avgjørende tid for arbeidet. Antall prosjekter økte raskt, og vi hadde behov for å være i et trygt miljø for å kunne jobbe effektivt. Døren som dere åpnet, gjorde det mulig for oss å ha full fokus på arbeidet med bibeloversettelse, og utvide arbeidet. Samtidig ble det en tid av gjenoppbyggelse fra overarbeid og andre påkjenninger. Sri Lanka har vært et fristed og en gave fra Gud til vår familie.

Takk for at dere åpnet hjertet for oss, og takk for at vi kan stå sammen i arbeidet med bibeloversettelse.

Akkurat nå har vi mer enn femti prosjekter på gang i Sør-Asia - og dere er involvert i dem alle! Takk for støtte og innsats for å få Skriften publisert og distribuert. Selv om tiden nå er kommet for at vi skal gå inn i en ny region, Sørøst-Asia, vil vi fortsatt være knyttet til NLL og Litteraturmisjonen, både i arbeidet og i våre hjerter. Dette er bare begynnelsen, vi skal ha mye samarbeid framover i dette viktige arbeidet for å spre evangeliet.

Med vennlig hilsen,  
*Janet og Kobus*

## VI TRENG NYE MASKINER PÅ TRYKKERIET:

Som det går fram av dette bladet, så har vi bruk for fornying av pressene og andre maskiner. Dette er eit resultat av at arbeidet går betre enn nokon gong. Vi har hatt så mykje å gjere at vi har måtta sagt frå oss oppdrag. Vi er svært takksame for ei samansveisa leiargruppe som deler visjonen som går ut på å trykke så mange biblar av så god kvalitet og til så rimeleg pris som mulig.

Vi ynskjer presser og bokbindingsmaskiner som har større kapasitet og som arbeider

raskare og rimelegare enn det utstyret som vi har i dag.

I fyrste omgang treng vi nye maskiner til rundt 2 millionar kroner. Ein ven av misjonen har lova 800 000, som matching fond, så om vi får inn 800 000,- kan vi multiplisere det med 2.

**VIL DU BLI MED PÅ Å UTVIDE MASKINPARKEN SLIK AT FLEIRE KAN FÅ GUDS ORD?**

*Bruk vedlagt giro.*



# Velkommen til **LITTERATURMISJONENS SOMMERSTEVNE** **21. - 23. juni 2019**

på Hermon Høyfjellssenter,  
Hovet i Hallingdal!

Tog fra Bergen kl. 11.59 ankommer Ål kl. 15.40.

Tog fra Oslo kl. 12.03 ankommer Ål kl. 15.20.

For transport fra Ål kl. 16.00 fredag ring 32 09 03 00.

## **PROGRAM :**

### **Fredag 21. juni**

- Ankomst fra kl 17:00
- Middag
- Åpningsmøte, taler Stig Magne Heitmann

### **Lørdag 22. juni**

- Frokost
- Temamøte: Muslimer møter Jesus, v/ Stig Magne Heitmann
- Nytt fra trykkeriet, v/ Gunnar Andås
- Lunsj
- Temamøte: Forfølgelsessituasjonen for kristne i verden i dag, v/ Linda Askeland
- Årsmøte
- Middag
- Festmøte, taler Stig Magne Heitmann

### **Søndag 23. juni**

- Frokost
- Gudstjeneste, taler Roald Føreland
- Lunsj
- Avreise

Roald Føreland, daglig leder i Evangelisk Orientmisjon

Gunnar Andås, styreleder i NLL

Linda Askeland, informasjonsleder i Åpne Dører

Deltakeravgift kr. 300. Pris kr 1.590 for hjelpensjon og overnatting i dobbeltrom eller hytte, fra fredag til søndag, med adgang til badeland.

Tillegg kr 300 for enkeltrom.

**Påmelding til Hermon Høyfjellssenter tlf 32 09 03 00  
eller via epost til [post@hermonh.no](mailto:post@hermonh.no)**

Tema:

## *Muslimer møter Jesus*



**Hovedtaler:  
Stig Magne Heitmann.**

Han har skrevet flere bøker om tematikken, jobber i Åpne Dører og har vært innvandrerpastor i KIA.



Randi Brattetveit blir med hele helgen og leder med sang og musikk

